SLAVČKOV ODMEV

Številka 1, letnik III, leto 2008 **ISSN 1854-7796**

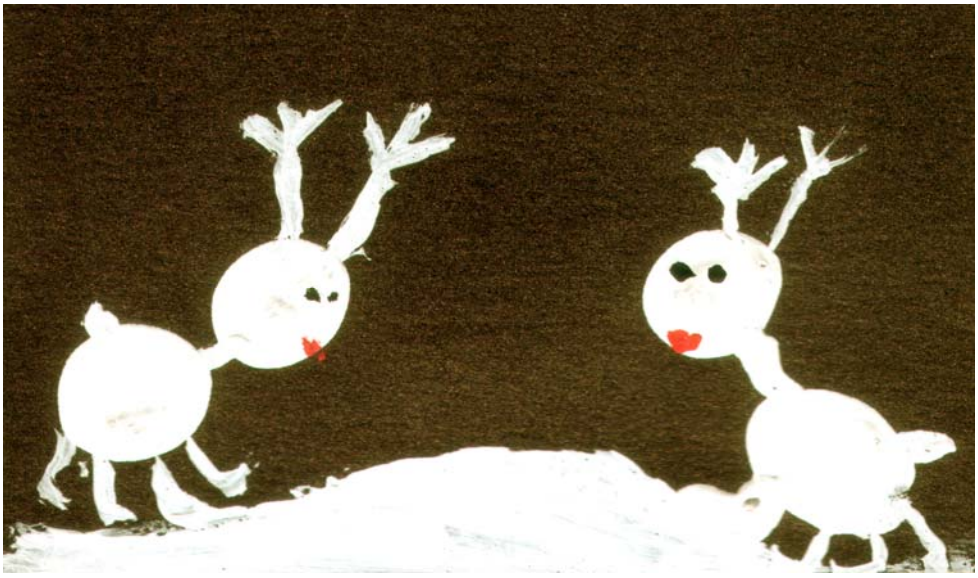

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

Sneg je letos že v novembru pobelil vso dolino. Kljub našim željam noče nič več zapasti. Tudi če nam mraz piha v lička smo vsi dobre volje. Smejemo se, igramo … Veselo pričakujemo Miklavža, Božička in Dedka Mraza.

V tem prazničnem času vsako šolsko leto izide prva številka našega časopisa. V časopis smo zabeležili veliko naših prazničnih spominov, izdelovanje snežakov, gradov … ki na Božično noč oživijo ... Lahko se boste srečali s tremi dobrimi možmi, pravljicami, različnimi recepti prazničnih dobrot … in dogodki, ki so zaznamovali letošnje šolsko leto. Ne manjkajo niti prispevki v tujih jezikih, zabeležili smo izvrstne športne rezultate in v Trubarjevem letu 2008 objavili Trubarjev življenjepis.

Prispevki so razdeljeni na rubrike. Tematsko so zelo različni saj smo jih pisali učenke in učenci novinarskega krožka, nastajali so pod mentorstvom učiteljev in učiteljic pri pouku na razredni in predmetni stopnji ter tudi doma v prostem času. Veseli nas, da so se nam pri ustvarjanju pridružili tudi otroci iz naših vrtcev.

In ker je to že tretji letnik in peta spletna številka glasila, je v njej tudi veliko slik, risb in fotografij. Najdete jo lahko na spletnem naslovu:
http://www2.arnes.si/~osngsg2/knjiga/casopis.html
In še tradicionalno povabilo vsem, ki želite sodelovati s prispevki za naslednjo številko: oddate jih lahko v šolsko knjižnico ali na elektronski naslov:
knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si.
Letošnje leto je bilo polno drobnih dogodkov in velikih uspehov. V času praznovanja 40-letnice smo prejeli naziv "Kulturna šola leta 2008". V prihajajočem novem letu 2009 vam želimo veliko zdravja, ljubezni, sreče, veselja in zadovoljstva!

Učenke in učenci novinarskega krožka,
mentorica: Martina Kozorog Kenda

ZIMSKO – NOVOLETNE PRAVLJICE

Božiček in njegov prijatelj Rudolf

Potem ko je Božiček Rudolfa sprejel v ekipo vlečnih jelenov, so bili drugi jeleni zelo ljubosumni. Govorili so, da je Rudolf z goljufijo prišel v ekipo. Tega Rudolf ni mogel prenašati, zato je šel po svetu, da ga ne bi našli.

Šel je in srečal lepo srnico Tino. Postala sta najboljša prijatelja. Nekega dne je Tina predlagala, da jo Rudolf predstavi svoji družini. Rudolf je pozabil, da so ga prijatelji grdo opravljali, zato je privolil. Ko je prišel domov so ga bili vsi veseli, tudi tisti, ki so grdo govorili o njem. Predstavil jim je Tino, in skupaj so se igrali do večera. Ko je Rudolf šel spat mu je bilo žal, da je zbežal od doma. In pomirjen je sladko zaspal.

Lucija Sivec, 6. b

Lucija Sivec, 6. b

PO PRAZNIKIH DIŠI

Božično – novoletni čas

Pred novim letom običajno zadiši iz naših domov. Vsi pečemo in kupujemo razne dobrote.

Pred praznično nočjo se je dobro naspati, saj nas naslednji dan čaka veliko dela in dolga noč presenečenj. Ob sprehajanju po ulici nas od hiše do hiše nas spremljajo različne prijetne vonjave. Doma mame pečejo marsikaj. Tradicionalna pa je potica. Ko so dobrote pečene že vsi nestrpno čakamo, kdaj jih bomo lahko poskusili. Pomembno je, da so okusno pripravljene in še tople postrežene.

Vsi nestrpno čakamo, kdaj se bomo zbrali okoli praznično pogrnjene mize.

Tana Kenda in Tina Kurinčič, 6. b

Dea Manfreda, 2. a

Vaniljini in čokoladni rogljički

Pri pouku gospodinjstva smo letos v predpraznično času pekli slastne vaniljine in čokoladne rogljičke.

Najprej smo pripravili sestavine in se razporedili v dve skupini . Fantje so pekli vaniljine rogljičke, dekleta pa čokoladne. Seveda smo si prej umili roke in nadeli predpasnike. Ob pripravi sladkih dobrot smo se tudi nasmejali in zabavali. Uganjali smo norčije, ko nas učiteljica ni gledala.

Na koncu smo šli v kuhinjo po čaj in rogljičke pojedli. Da boste lahko tudi doma okusili te dobrote je spodaj priložen recept. Pa veselo na delo in dober tek!

Tamara Bon in Tana Kenda, 6. b

Dekleta smo pripravile čokoladne rogljičke

Vaniljini rogljički

Sestavine:
250 g bele moke,
150 g margarine,
100 g zmletih orehov,
100 g kristalnega sladkorja,
100 g sladkorja v prahu z vanilijo in
1 jajce.

Priprava:
moko presejemo na desko in vanjo sesekljamo margarino, ki smo jo hranili v hladilniku, da je ostala trda. Dodamo zmlete orehe in sladkor. Na sredini naredimo jamico in vanjo ubijemo jajce. Na hitro zgnetemo testo in ga damo za približno 15 minut v hladilnik. Nato ga razdelimo na 8 delov. Vsak del posebej zvaljamo v dolgo kačico, ki jo narežemo in oblikujemo v rogljičke. Naložimo jih na pekač in jih bledo zapečemo. Še vroče povaljamo v sladkorju z vaniljo.

Vanilijevi rogljički v pečici

Čokoladni rogljički

Sestavine:
160 g moke,
1 noževa konica pecilnega praška,
30 g sladkorne moke – sladkor v prahu,
1 zavitek vaniljinega sladkorja,
90 g lešnikov,
40 g čokolade,
100 g masla ali margarine in
1 rumenjak.

Priprava:
moko presejemo skupaj s pecilnim praškom in v njej zdrobimo maslo, dodamo vaniljin sladkor, sladkor v prahu, čokolado, zmlete lešnike in rumenjak. Vse skupaj hitro zgnetemo v gladko testo. Počiva naj na hladnem pol ure. Oblikujemo majhne rogljičke in jih pečemo na temperaturi 180° C približno 15 minut. Lahko jih posujemo s sladkorjem ali damo v čokoladno glazuro.

Čokoladni rogljički so že na pladnju

Naša šola

V naši šoli pridni smo,
a včasih malo ponagajamo.
Učiteljica se jezi,
ker ne znamo pisati.

Učiteljica nas "lovi",
ker ne znamo tekati.
Ko končamo nogomet,
k pouku gremo spet.

Učilnica res lepa je,
saj brez nje ne gre.
Šola se veseli,
ker učenci so vsi.

Smaška šola res je "faca",
saj skozi okno pogleda tudi pasja taca.

Učenci 4. razreda PŠ Smast

Doroteja Jelič, 1. a

Moja muca

Doma imamo mucke, najbolj všeč mi je mali muc. Včeraj zvečer je lovil svoj rep okoli stolice. Ima dolgo dlako in majhne brkice. Je bel ima sivorjave lise. Je kot majhna plišasta igrača.

Katja Torkar, 4. a

Slika: Muc mehkošapek, slikanje ob branju pravljice
Hana Cukjati, 3. a

Rime

Travica je vsa zelena,
ko jo obsije svetloba rumena.

Nežno se ziblje rožica modra,
ko veter zelene valove kodra.

Ko se zazibljejo še drevesa,
nežno premakne se gozdna zavesa.

Na veji plaho zapojejo ptice,
ko v travi zaslišijo drobne nožice.

Čez travnik priskakljal je Peter,
ki nežno ga kuštra veter.

Sonce se smeje sredi neba,
ko se naš Peter proti domu poda.

Urša Skočir Kodermac, 5. b

Dea Manfreda, 2. a

MIŠJE PRAVLJICE

Luna hoče postati sir

Nekoč je živela luna, ki je bila zelo žalostna, jokala je tako dolgo, da so njene solze padale na zemljo.
Solze je videla miška. Vprašala je luno: Zakaj jočeš? Luna ji je rekla, da hoče postati sir. Ko je miška to slišala, so se ji kar sline pocedile. Miška je šla po sir in ji ga prinesla. Luna je rekla: Ta sir je premajhen, da bi se lahko preoblekla vanj.
Tako je luna še danes takšna kot je bila včasih.

Metka Perinčič, 2. a

Nina Koren, 3. a

Miška hoče dobiti sir

Miška je šla na travnik in je zavohala sir. S smrčkom je vohala in ugotavljala ali je sir na drevesu ali v hiši. Vonjave so ji povedale, da je v hiši. Hitro se je splazila skozi luknjico v hišo. Zagledala je hladilnik in takoj je vedela, da je v njem sir. Naenkrat se je hladilnik odprl in miška se je skrila. Zagledala je človeka, ki je vzel iz hladilnika sir in ga odložil na mizo. Miška se je splazila pod omaro do mize, splezala na njo in prišla do sira. Hitro ga je pojedla in zbežala.

Blaž Skočir, 2. a

Meta Medved 4. d

Miška in izgubljeni sir

Miška se je zjutraj prebudila in videla, da ni nikjer sira. Mislila je, da se je nekdo prikradel v njeno hišico in sir izmaknil.

Miška je rekla mami: Mama, mama nikjer ne vidim sira! Mama je rekla: Joj! Res ga ni nikjer. Pojdi ga iskat. Miška si je zavezala culico, dala vanjo skorjico kruha in dva oreha ter šla na pot. Prišla je do zajčka in ga povprašala: Hej! Si morda videl kje kakšen sir? Zajec je odgovoril: Ne. Ampak videl sem, da je nekdo nosil sir po poti na desno. Miška se je odpravila po desni poti in prišla do veverice. Vprašala jo je: Ali si videla kje kakšen sir? Veverica je rekla: Videla, videla in tudi pojedla! Mmm, kako je bil okusen. Miška je zavpila: Hej! Ampak to je bil moj sir! Veverica pa je odgovorila: Ne. Moj je bil, kajti bil je v moji shrambi. Miška ji je rekla: Oprosti, ker sem te po krivici obtožila. Veverica pa je rekla: Nič hudega. Ampak videla sem, da je nekdo nesel sir podoben tvojemu po poti levo. Miška se je odpravila po poti levo. Zagledala je želvaka, ki je mljaskal s polnimi usti sira. Rekla je: Hej! Ampak to je moj sir! Ne. To je moj sir. Kar dobim, je moje. Miška je rekla: Daj mi ga nazaj! Želvak je odvrnil: Ne, ker je moj. Pričel se je pretep.

Miška se je vrnila domov vsa polna bušk in modric. Mama ji je rekla: Pridi, greva v sirarno! Šli sta v mesto in kupili tri vreče nemškega sira, tri vreče francoskega sira in tri vreče slovenskega sira. Potem sta se cele dneve lahko sladklali s sirom.

Dea Manfreda, 2. a

VRTEC

Veseli december v skupini Gosenice v vrtcu Kobarid.

December se je začel s pravim zimskim dnem. Snežinke so naše igrišče prekrile z belo snežno odejo. Tudi naša prijateljica gosenica si je nadela belo preobleko. Ker so pred nami praznični decembrski dnevi si je obula rdeče čevlje in na glavo povesila rdečo čepico. Vsako jutro jo pozdravimo: "Dobro jutro, bela gosenica". Res je zanimiva ta naša gosenica. Posedemo se za mize in iz izrezanih stiropornih kroglic skupaj z otroki ustvarjamo majhne bele gosenice z rdečo kapo na glavi. Z njimi okrasimo novoletno smrečico. Izdelali smo jih veliko, zato nekatere lezejo kar po okenskih šipah.

Nekega jutra pa zraven naše gosenice visi praznični koledar z majhnimi predali. Pokukamo v predale in v njih so pisma naslovljena na otroke iz naše skupine. V vsakem je uganka o … Vsak dan izberemo eno pismo in otrok kateremu je namenjeno, reši uganko. Bela gosenica otroke nagradi z novoletnimi okraski in čokoladnimi bonboni. Da je veselja v decembru še več enkrat tedensko skupaj z otroki kaj dobrega pripravimo in spečemo. Gostimo se s palačinkami, kokosovimi kroglicami, sladkimi pujsi in drugimi dobrotami

.

Pod našo smrečico, okrašeno tudi z lučkami, pripovedujemo pravljice, zgodbice in poslušamo pesmice o zimi in Dedku Mrazu. Svoje mamice in očke bomo razveselili z voščilnicami, ki jih bomo izdelali v vrtcu. Ob veselem decembru pa si bomo ogledali tudi predstave in nestrpno čakali dan, ko nas bo obiskal Dedek Mraz.

Vzgojiteljici Lenka in Irena, ter otroci iz naše skupine želimo vsem vesele in prijetne decembrske dneve.

Otroci in vzgojiteljici iz skupine Gosenica

Vid Uršič, vrtec Kobarid

Izgubljeni klobuk

Bil je lep, sončen dan. Na travnik je prišla jesen. V duplu se je skrivala žolna in opazovala kaj se godi okoli nje. Gosenica tinka je lezla po deblu na drevo. Na glavi je imela pisan klobuk in je bila zelo vesela.

Naenkrat je zapihal veter in je gosenici tinki odpihnil klobuk na drugo stran potoka. Tinka je odšla iskat prijatelja, da bi ji pomagal priti do klobuka. Srečala je gosenico, ki je imela ravno takšen klobuk kot ona. Mimo je prišel še ježek s Tinkinim klobukom, ki je bil strgan. Ježek se je pohvalil, da ima nov klobuk. Tinka pa mu je rekla, da je to njen klobuk.

Ker je bil ježek dober po srcu ji je dal klobuk. Gosenica se mu je lepo zahvalila in ga povabila na kosilo. Postala sta zelo dobra prijatelja.

Otroci iz vrtca Drežnica

Maša Bizjak, vrtec Drežnica

Prvi šolski dan

Učenci in učenke prvega razreda so nam povedali, da jim je bilo prvi šolski dan najlepše:

Ko so veliki učenci pihali mehurčke in ko so nam otroci iz vrtca zaploskali.
Žana

Ko smo jedli torto in ko nam je 2. razred predal zlat ključ.
Žak

Ko nam je 2. razred predal ključ in ko so dekleta s plesne šole plesale.
Timotej

Takrat, ko so v nas pihali balončke.
Karin

Igrica, ki sta jo igrala dedek in babica in predaja ključa.
Mia

Vse: ko so plesali, pihali mehurčke in torta.
Lara

V razredu, ko smo jedli torto in ko so punce plesale.
Demia

Ko so nam punce zaplesale.
Domen

Pri predaji ključa in ko smo jedli dobro torto.
Aleks

Zunaj pred razredom, pri predaji ključa in ko so pihali mehurčke.
Jakob

Igrica dedka in babice in ples plesne šole.
Maša

Ko sem videla rožnat trak, ko smo prestopili šolski prag in ples.
Zarja

Predstavitev plesa in pevskega zbora.
Helena

Ko so nam zaplesali in ko so zunaj pihali balončke.
Dorotea

Ko so plesali in peli.
Mija

Naše darilo – Šviga zajčki in ko so dekleta zaplesale.
Katarina

Ko so peli in ko smo jedli veliko torto.
Anamarija

Ko smo jedli torto.
Martin

Velika torta, ki je bila zelo dobra.
Kiti

Ko smo jedli torto.
Lucija

Pedstavitev pevskega zbora in ko smo jedli torto.
Nejc

Ko je govoril policist in ko so učenci pihali mehurčke.
Miha

Ko sta spregovorila polista in govor ravnateljice.
Tomaž

Žan Gomilšček, 1. a

V petem razredu

V petem a razredu je zelo živahno. Kar malo strah me je bilo, ker sem prišla iz podružnične šole, sedaj sem zelo zadovoljna in mi je lepše kot v Drežnici.

V našem razredu smo več ali manj med seboj vsi prijatelji, k temu nas spodbuja tudi učiteljica in nam zmeraj pomaga, če se kaj zatakne. Spodbuja nas tudi, da se med seboj razumemo in pomagamo drug drugemu. Če bi jaz izbirala, bi imeli manj matematike in več gospodinjstva ali športne vzgoje. Ker se veliko učimo, nam zelo prav pride petnajstminutni odmor, da se malo razvedrimo. Pri naravoslovju mi je všeč, kadar delamo poskuse in to znanje lahko uporabimo tudi v vsakdanjem življenju. Učiteljica zelo dobro skrbi za naš razred, noče, da se nam godijo krivice, zna nas pohvaliti, včasih pa tudi zavpije, če je ne poslušamo. Imamo zelo lepo urejen razred. Pri čistoči in urejenosti sodelujemo vsi. Naš razred pod vodstvom razredničarke se je zelo dobro izkazal na prireditvi Prižgimo lučko pesniku. Učiteljica nas je dobro nagradila, saj nam je za sodelovanje vsem dala odlično oceno.

Šola mi je po eni strani dobra, ker se veliko naučim, še posebej, ko dobim dobro oceno. Vsakemu privoščim dobro oceno in nisem nevoščljiva, če kdo dobi boljšo oceno od mene. Slaba stran šole pa je, da imamo veliko naloge, ker mi ostaja premalo časa za igro, prijateljice in računalnik. Zelo lepo mi je bilo, ko smo šli v muzej, tam sem izvedela mnogo novih stvari o vojni in njenih posledicah. Zanimivo si je bilo ogledati razstavljene predmete v muzeju.

Želim si, da bi bili v našem razredu še naprej dobri prijatelji in z zelo veliko znanja in dobrim uspehom odšli šestemu razredu naproti.

Neja Rakušček , 5. a

Matic Berginc, 2. a

Sveti Lovrenc

V četrtek, 11. septembra 2008, smo si šli k svetemu Lovrencu ogledat grob Simona Gregorčiča. Učenci 6. razredov smo se zbrali ob 8.00 zjutraj pred šolo in se odpravili na pot.

Šli smo čez Napoleonov most proti vasi Ladra, vmes pa smo si tudi ogledali okolico. Učiteljica nam je en dan prej naročila, naj prinesemo vsak eno rožico, da jih bomo potem položili na Simonov grob. Med potjo jih je vsak nosil nekaj časa. Pot smo nadaljevali proti vasi Smast. Po vijugastem kolovozu smo se približevali cerkvici, ki stoji na hribu. Ko smo prišli do groba kjer je pokopan Simon Gregorčič smo si ga natančno ogledali. Prebrali smo verze, ki so napisani na njem. Lahko pa smo si ogledali tudi druge grobove. Z obzidja cerkvice smo videli tudi čudovit razgled na reko Sočo, ki se vije v dolini. Nato smo šli po poti navzdol in pod vznožjem hriba smo si vzeli čas za reševanje delovnih listov in malico. Ko smo bili gotovi smo se odpravili proti Kobaridu. Do šole smo potrebovali zelo malo časa.

Meni je bil ta športno-kulturni dan zelo všeč. Preživeli smo lep dan v naravi in se naučili veliko novega o Simonu Gregorčiču.

Zala Ivančič, 6. b

Urban kranjc, 2. a

Na obisku pri Kekcu

Zadnjega dne septembra smo se na osnovni šoli Kobarid odpeljali na izlet v Kekčevo deželo v Kranjsko goro. Nekateri so v Kekčevi deželi že bili, veliko pa nas je bilo tam prvič. Vožnja z avtobusom je minila hitro in prispeli smo.

Vstopili smo v poseben Bedanc bus in se odpeljali. Del poti smo morali mižati in šteti do 20, da ne bi videli poti, ki vodi v Kekčevo deželo. Kmalu smo lahko spet odprli oči. Ko smo prispeli, smo se kar se da hitro odpravili v gozd. Prispeli smo do križišča poti. Naši učiteljici smo dejali, naj gre naprej ter preveri, če so na poti kakšne Bedančeve pasti. Malo smo počakali, nato pa smo se odpravili za njo. Ko smo hodili po poti, smo zagledali Bedančevo kočo. Vstopili smo. V koči je bilo veliko nagačenih živali. Ko smo odhajali, smo se ustavili še pri kotlu, v katerem je Bedanec kuhal svoje kosilo. V kotlu je vrela rjava sluzasta juha. Ravno ko smo si ogledovali medvedjo past, so se zaslišali klici na pomoč. Sledili smo glasu in prišli do učiteljice, ki se je ujela v past. "Hotela sem se odpočiti in sem se usedla na ta štor. Potem je name padla ta mreža." Je hitela pripovedovati.

Rešili smo jo in se odpravili dalje. A že pri naslednji skali nas je zaustavil Bedanec. Pregnali smo ga z oponašanjem sove. Odpravili smo se do Brincljeve koče. Vstopili smo. Na drugi strani koče smo se spustili po toboganu navzdol. Spodaj nas je na gugalnici čakal Kekec. Odpeljal nas je do skrivnega rova. Splezali smo skozenj. Na koncu rova so bile stopnice. Povzpeli smo se po njih in prišli v staro kočo ter odhiteli naprej do Kekčeve koče. Vstopili smo in Kekec nam je pokazal skrivno omaro, skozi katero si lahko prišel iz koče. Pot smo nadaljevali do Pehte. Pripravila nam je čaj in pecivo.

Potem smo se poslovili in se po bližnjici odpravili do avtobusa. Utrujeni in zadovoljni smo se odpeljali proti domu.

Matevž Kranjc, 4. a

Nejc Hvala, 2. a

Šola v naravi

Učenci osmih razredov smo imeli od 6. do 10. oktobra šolo v naravi v Zgornjih Gorjah pri Bledu.

V ponedeljek smo imeli kulturni dan. Obiskali smo tri domačije: Finžgarjevo v Doslovčah, Prešernovo v Vrbi in Čopovo v Žirovnici. V dom smo prišli ravno v času kosila. Popoldan smo šli na sprehod na Bled. Ker smo imeli prijaznega animatorja - Likija nam je organiziral vlakec, ki nas je peljal okoli jezera. Zvečer smo obnavljali pomen prometnih znakov in plesali vsak dan. V torek dopoldne smo si ogledali učno pot Barje Goreljek in Pokljuško pot. Na Pokljuki so nam povedali, da je letos tam že zapadel sneg. Popoldan smo zaradi slabega vremena malo spremenili program. Imeli smo orientacijski pohod. Razdeljeni smo bili v štiri skupine. Naša skupina je prišla na cilj prva. Zvečer smo do konca ponovili prometne znake. V sredo smo bili razdeljeni v dve skupini. Prva skupina je odšla s kolesi po dolini Radovne do Krme in na ogled kulturnih in naravnih znamenitosti. Z njimi je šel domačin Tomaž. Druga skupina pa smo se odpravili na ogled cerkve Sv. Katarina na Homu in v Vintgar. Popoldan pa smo se zamenjali. Četrtek dopoldan pa je bil zame najbolj zanimiv. Šli smo v Čebelarski muzej v Radovljici. Potem pa smo šli v delavnico, kjer smo izdelovali sveče. Popoldan smo imeli igre brez meja. Tekmovali smo v treh igrah: poligon, zajčki po korenje in dekleta v odbojki ter fantje v nogometu. Nekateri smo v njih uživali, nekaterim pa niso bile najbolj všeč. V petek zjutraj smo pripravili svojo prtljago in odšli domov. Na poti smo se ustavili v Železarskem muzeju na Jesenicah in pri Zelencih. Okoli treh smo prišli domov.

Bilo je "zakon"!!! Vsi smo uživali in z veseljem bi šli še enkrat (mogoče brez učiteljev)!

Katarina Mazora, 8. b

Otroški parlament

Letošnje šolsko leto smo imeli 4. sklic otroškega parlamenta 4. decembra 2008. Srečali smo se z gospo ravnateljico Lenko Raspet in ji predstavili naša stališča o življenju in delu na naši šoli. Po dva predstavnika vsakega razreda sta ravnateljici predstavila pohvale oziroma dobro prakso, nevzdržno je ter boljše bi bilo oz. predlagamo.

Naša mnenja smo izrazili tako, da smo jih napisali na listke in prilepili na plakate. Ravnateljica je zelo pozorno poslušala naša mnenja in nam tudi odgovorila na naša vprašanja. Največ vprašanj je bilo glede trampolina in predlagali smo, da bi tja odšli v spremstvu učiteljev. Ravnateljica nam je razložila, da je to prevelika odgovornost za učitelje in šolo. Obljubila nam je tudi nove žoge za rekreativni odmor. Skupaj smo se dogovorili, da se bomo še naprej trudili ohranjati dobre medsebojne odnose.

Najbolj bi nas razveselilo, če bi se nekaj naših predlogov izpolnilo.

Matej Muznik, predsednik šolskega parlamenta, 9. b

Srečanje predstavnikov razrednih skupnosti z go. ravnateljico Lenko Raspet

Go. ravnateljica Lenko Raspet si je naše predloge skrbno zapisala

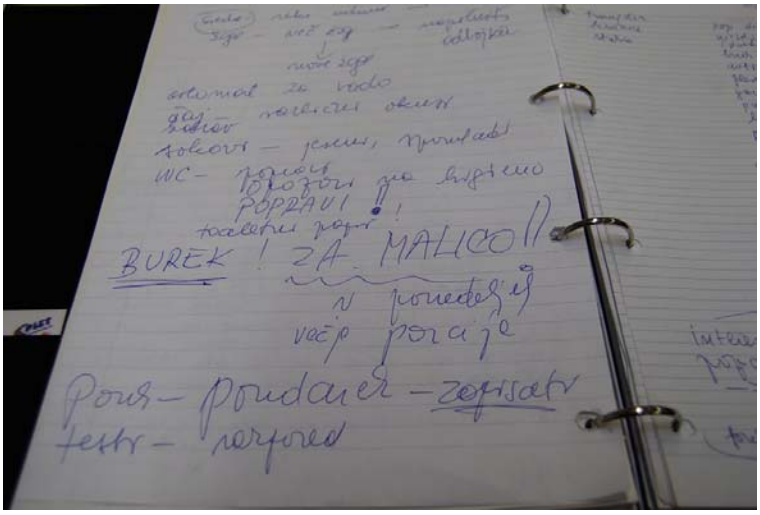

TIGR - klub mladih

Dne 12. decembra 2008 smo se mladi TIGR-ovci napotili iz Kobarida v Koper na tabor mladih TIGR-ovcev. Na njem smo se poučili o delu TIGR-a. Zjutraj smo si pogledali dokumentarca o TIGR-u ter o bazoviških žrtvah, popoldne pa smo se odpravili na ogled mesta Koper. Zvečer je še sledil sestanek kluba mladih TIGR-ovcev, na katerem smo določili naloge in dejavnosti kluba v naslednjem letu.

Učenci naše šole pri spomeniku bazoviškim žrtvam

V nedeljo smo se odpravili proti domu in se ustavili tudi na Bazovici, kjer smo se srečali s pisateljem Borisom Pahorjem. Povedal nam je, da ga veseli, da ima TIGR tudi podmladek in, da je treba ohranjati to društvo, ki je bilo že skoraj pozabljeno.

Sprejel nas je pisatelj Boris Pahor, kateremu smo pripravili kulturni program.

Matej Muznik, 9. b

Aleks Obleščak, 1. a

Koncert skupine Zablujena generacija

Prav pred božično-novoletnimi počitnicami, 22. 12. 2008, smo imeli na šoli tradicionalni koncert. Letos so nas so nas dodobra razgibali člani Zablujene generacije. Oglejte si nekaj foto utrinkov.

Buon appetito!

Italiani mangiano quando hanno fame e perciò come una nazione non sono molto grassi. I cibi tipici Italiani e le loro specialità sono conosciuti nel tutto il Mondo.
Durante i giorni feriali in Italia si mangia di solito i prodoti di farina (spaghetti, macaroni, rigatoni, lasagne, polenta), brodo, minestrone di verdura, ragu, sugo, salata ...
Ma quando ci sono le feste Italiani mangiano i cibi un po piu speciali. Per Pasqua si per esempio mangia di solito agnelo di forno con patate, per Natale si mangiano pesci con salata, coniglio, antira e dolci tipici (panettone, pondoro, gubanna). Per le altre feste si mangia anche pizza, baccala e selvaggina.
Italiani quando mangiano cena o pranzo spesso bevono vino, anche dolce come vermouth e marschalla, grappa (prugna) e ligupri amari. Spesso bevono anchè il caffè - caffè con latte, caffè con panna, cappucino o caffè corretta.

Viri in literatura:
http://www.scuolaprimolevi.it/NATALE_2007/NATALE_16/natale3.htm
http://www.buttalapasta.it/articolo/ricette-di-natale-i-piatti-delle-tradizioni-regionali/5307/
http://www.buttalapasta.it/articolo/ricette-di-natale-i-piatti-delle-tradizioni-regionali/5307/

Katarina Mazora, 8. b

Le parole italiane nel mio dialetto

Vengo da Magozd e nel mio dialetto ci sono tante parole prese dal italiano. Questo è normale perchè Italia non e lontano. Sotto ho scritto le parole più usate.

Parola nel dialetto di Magozd	Parola italiana	Parola slovena – knjižni jezik
IL CIBO – HRANA		
pomidor	pomodoro	paradižnik
špageti	spaghetti	špageti
kapučino	cappuccino	kapučino
kofe	caffe	kava
njok	gnocco	njok
dželato	gelato	sladoled
pašta / paštašuta	pastasciutta	testenine (z omako)
paprica	paprika	paprika
ALTRO – DRUGE BESEDE:		
testament	testamento	oporoka
košta / kostati	costa / costare	stane /stati
mašina	macchina	stroj
frišen	fresco	svež
konkurent	concorrente	tekmec
(en) kwart	(un) quarto	(en) četrt
ošterija	osteria	gostilna
škifo	schifo	gnus
soldat	soldato	vojak
faca	faccia	obraz
fešta	festa	praznik /zabava
kuadr	quadro	slika
regola	regola	pravilo
apri	apri	odpri
pronto	pronto	pripravljen
marela	marrela	dežnik
borša	borsa	torba
džiro	giro	krog
sowdi	soldi	denar
aroplan	aroplano	letalo
škatla	scatola	škatla
bicikl	bicicletta	kolo
konto	conto	račun
poko	poco	malo

Veronika Šavli, 7. a

TRUBARJEVO LETO 2008

Primož Trubar in Trubarjevo leto 2008

Letošnje leto je kulturno pomembno leto, saj se je pred 500 leti rodil eden najpomembnejših mož slovenskega jezika in književnosti, steber slovenske kulture, Primož Trubar. Vlada Republike Slovenije je zato sklenila, da leto 2008 razglasi za Trubarjevo.

Najbrž ni Slovenca, ki se ne bi zavedal pomembnosti Trubarjevega dela in Trubarja kot začetnika slovenskega knjižnega jezika in književnosti. Pogosto pa pozabljamo, da je vodilni slovenski protestantski pisec in prvi slovenski jezikoslovec in književnik tudi eden izmed "ustanoviteljev" slovenskega naroda. Z delovanjem Primoža Trubarja so se Slovenci začeli zavedati pomembnosti lastnega jezika in kulture.
Primož Trubar se je rodil leta 1508 v Rašici pri Velikih Laščah očetu Mihu in materi Jeri. Leta 1520 je oče Miha prosil Turjačane za dovoljenje, če se sme njegov sin šolati za duhovnika. Leto dni se je Primož Trubar šolal na Reki, dve v Salzburgu, kjer se je preživljal s cerkvenim petjem, nato pa je odšel v Trst, kjer je bil osebni služabnik škofa Bonoma. Ko je bil star devetnajst let, mu je škof za službovanje dodelil župnijo Loko pri Zidanem Mostu. Trubar svojo službo kmalu predal vikarju, sam pa je odšel na Dunaj, kjer je ostal dve leti. 1530 leta ga je škof Bonomo posvetil za duhovnika in ga določil za vikarja v Laškem, kjer je pridigal v duhu Erazma Rotterdamskega in seznanjal ljudi z nauki, ki jih uči evangeliji. Erazem Rotterdamski je bil najpomembnejši humanist v začetku 16. stoletja, ki je s svojo kritiko hotel spodbuditi posvetne in cerkvene voditelje, da bi skupaj prenovili katoliško cerkev. To je vznemirjalo jezne farane, zato se je preselil v Ljubljano, kjer je delal kot pridigar. V svojih pridigah je zagovarjal Martina Luthra in zaradi tega ga je deželni glavar leta 1540 pregnal. Trubar se je ponovno zatekel v Trst k škofu Bonomu, ki mu je dal službo pridigarja. V Ljubljano se je vrnil leta 1542. Pod vodstvom novega škofa, ki je bil katolik, je Trubar dobil delo vikarja v Šentjerneju na Dolenjskem. Tam naj bi uredil gospodarstvo župnije, v resnici pa so se pripravljali, da ga zaprejo. To je Trubar pravočasno izvedel, se skril, nato pa leta 1548 pobegnil v Nemčijo. Tam je dobil službo drugega pridigarja in se kmalu poročil z Barbaro. Takrat je Trubar začel snovati in uresničevati zamisli za razvoj

slovenske književnosti in prestopil k protestantom. Po Barbarini smrti se je še dvakrat poročil. Imel je več otrok, vendar so otroštvo preživeli le Primož, Magdalena in Felicijan.
Trubar je uresničeval zamisel pridobival Slovence za novo vero tudi s slovensko tiskano besedo – s prevodi odlomkov iz Svetega pisma, s slovenskimi pesmimi … Napisal je Katekizem in Abecednik, obe knjigi, ki sta prvi slovenski knjigi, je dal v tisk tiskarju Morhartu v Tübingenu. Natisnjeni sta bili z gotskimi črkami in sta leta 1550 izšli v tisoč izvodih. Kmalu po izidu je Trubar dobil službo v župniji ob tirolski meji. Leta 1555 je v latinici ponovno (kot ponatis) izdal prvi slovenski knjigi. Katoliški pisci so že v začetku 17. stoletja kljub nasprotovanju in preganjanju protestantizma, prevzeli knjižni jezik, ki ga je osnoval Trubar. Junija 1561 se je odpravil v Ljubljano, uredil slovensko protestantsko cerkev in dosegel, da so po pomembnih krajih na Slovenskem zaposlili pridigarje. Po vrnitvi v Nemčijo se je za stalno naselil v Derendingenu, kjer je bil župnik do svoje smrti in kjer je tudi pokopan. Umrl je leta 1586, star oseminsedemdeset let. Napisal je 22 knjig v slovenščini in dve v nemščini, pa tudi deset predgovorov v nemškem jeziku, pisal pa je tudi katehetske in teološke razlage. V svoji prvi knjigi je uporabljal gotico, kasneje pa latinico. Njegovi najpomembnejši knjigi sta Abecednik in Katekizem. V Abecedniku je natisnjena abeceda, nekaj zlogov in nekaj besed, v Katekizmu pa so zapisane osnove protestantske vere, ki jih je prevedel iz tujih izvirnikov in jim dodal svoje misli, podpisal pa se je kot Rodoljub Ilirski. Zelo pomembna je tudi njegova knjiga Cerkvena ordninga, v kateri postavi temelje slovenski protestantski cerkvi, vsebuje pa tudi zahtevo po slovenski osnovni šoli in pravici do uporabe slovenskega jezika. Leta 1557 je izšel prvi del Testamenta, pri katerem se je Trubar prvič podpisal s svojim imenom. Svoje delo je zaključil s prevodom Noviga testamenta puslednji dejl, kot zadnje njegovo delo pa je izšel prevod Lutrove Hišne postile, ki jo je šele devet let po njegovi smrti izdal njegov sin Felicijan.
Pomen protestantizma za Slovence je zelo velik, saj je bil takrat osnovan slovenski knjižni jezik, ki naj bi združeval vse Slovence, največ zaslug za to pa ima najpomembnejši slovenski protestantski pisec Primož Trubar, ki je ob svojem pisanju imel pred očmi vse Slovence, ne glede na njihove takratne politične meje. Protestanti so želeli izobraziti ljudstvo, mu približati vero, ki ni temeljila na bogastvu, ampak na skromnosti, enakopravnosti in naukih iz Svetega pisma. Predvsem Primož Trubar, Jurij Dalmatin, Adam Bohorič in Sebastijan Krelj so s prvimi knjigami, s prevodom Svetega pisma

v slovenščino, s slovensko slovnico in osnovanjem slovenske pisave – bohoričice zelo veliko pripomogli k razvoju našega naroda, jezika in kulture, zato se jih ne spominjamo samo letos – v času Trubarjevega leta, ampak tudi vsako leto 31. oktobra, ko Slovenci praznujemo dan reformacije.

Viri in literatura:

A.Kozinc, 1978: Gradivo za literarno mapo; 8. razred osnovne šole. Ljubljana: Dopisna delavska univerza.
F. Varl, 1983: Naši književniki in njihova dela. Maribor: Obzorja.
M. Žvanut, P. Vodopivec, 2001: Vzpon meščanstva. Ljubljana: Modrijan.
http://sl.wikipedia.org/wiki/Primo%C5%BE_Trubar
http://www.hervardi.com/primoz_trubar.php
http://www.trubar2008.si/
http://www.geocities.com/jamnikjanez/trubar.htm
http://www.tu-je.si/index.php?id=232
http://www.rtvslo.si/kultura/modload.php?&c_mod=rnews&op=sections&func=read&c_menu=20&c_id=41412

Aneja Kutin, 9. b

Zala Ivančič, 6. b

Izlet v Park Škocjanske jame

V sredo, 1. oktobra 2008, smo imeli prvi naravoslovni dan v letošnjem šolskem letu. Šli smo v park Škocjanske jame. Izleta smo se seveda vsi veselili, ker raje hodimo na izlete, kot pa sedimo v šolskih klopeh. Ob 8. uri zjutraj smo bili že vsi zbrani pred šolo. Jutro je bilo oblačno in ne preveč mrzlo. Upali smo samo, da ne bi začelo deževati. V avtobusu smo se zabavali, pripovedovali smo si razne zgodbe, šale, poslušali smo glasbo … Vožnja je trajala približno dve uri.

Po vožnji smo imeli čas za malico. Seveda se je vsem prilegla. Po malici pa smo dobili delovne liste in se za vodičem odpravili po učni poti. Vodič Samo nas je popeljal do dveh muzejev. Prvi je bila stara hiša v kateri so bile razstavljene stare fotografije, v drugi pa je bila maketa parka. Ob poti smo videli tudi dve udorni dolini: Veliko in Malo dolino ter v ozadju vas Škocjan. V nadaljevanju poti je začelo deževati. Odprli smo dežnike in nadaljevali pot po gozdu. Videli smo še veliko zanimivosti. Po končani učni poti, smo imeli še nekaj prostega časa, nato pa smo imeli še voden ogled jame. Najprej smo se sprehodili po 100 metrov dolgem umetnem hodniku, nato pa smo pot nadaljevali po jami. V jami niti ni bilo tako mrzlo, kot bi pričakovali.
Šli smo skozi več zanimivih dvoran, ki jih lepšajo raznobarvni, tudi orjaški kapniki, imenitnih oblik, zavese in velike ponvice. Po jami teče reka Reka, ki pada v slapovih, bučno dere po brzicah ter se umirja v tolmunih in jezercih. V mirni vodi se zrcalijo zanimive jamske podobe. Najbolj so nam bili všeč kapniki v obliki živali (medveda, psov). Seveda pa se v jami nahajajo tudi žive živali, vendar smo od teh videli le netopirje. Naša pot po jami se je kmalu zaključila. Zahvalili smo se vodički, ter se odpravili do avtobusa, nato pa nazaj proti šoli, kjer so nas že pričakali starši.

Izlet je bil vsem zelo všeč in upam, da bomo mnogi še kdaj ponovno obiskali te prečudovite, raznobarvne Škocjanske jame.

Petra Volarič, 9. a

ŠPORT

Atletsko tekmovanje

Iskrene čestitke ekipi deklet, ki so se na ekipnem področnem tekmovanju v Novi Gorici 2. oktobra 2008 uvrstile na državno prvenstvo v Ljubljani in osvojile 4. mesto.

Ekipa deklet naše šole

Nogometni turnir

V kobariški športni dvorani se je v sredo, 17. 12. 2008, odvijal šolski turnir v nogometu. Med seboj so se pomerili nogometaši osnovne šole Dušana Muniha Most na Soči, Franceta Bevka Tolmin, Simona Kosa Podbrdo, Simona Gregorčiča Kobarid in osnovne šole Bovec.

Prva tekma je bila zelo napeta, saj so igrali naši in mostarski nogometaši. S pomočjo zvestih navijačic in navijačev so naši fantje ugnali Mostarje z rezultatom 4 : 0. Druga tekma je bila izenačena, z izidom 2 : 2, igralci Kobarida in Bovca so bili enakovredni. Tretja tekma, Kobarid proti Tolminu, se je prav tako iztekla z neodločenim izidom 1 : 1, čeprav je večina navijačev in navijačic navijala za naše fante. Četrto, zadnjo tekmo, so naši fantje zmagali proti Podbrdu z rezultatom 6 : 0.
Tekme so se odvijale od 10. pa tja do 14. ure. Najbolj so se izkazali nogometaši iz Tolmin, ki so dosegli prvo mesto, drugo zasluženo so si prislužili naši fantje. Čestitamo! Tretji so bili Bovčani, četrto mesto so prevzeli Mostarji, peto pa Podbrdo.

Tudi regijsko tekmovanje se bo odvijalo v kobariški telovadnici. Seveda bomo zvesti navijači in navijačice spodbujali naše fante, da se bodo tekme končale z zelo dobrimi rezultati. DAJMO NAŠI!

Petra Volarič, Špela Sovdat in Monika Kurinčič, 9. a

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Avtorica risbe na naslovni strani: Katarina Uršič, 4. a
Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid in Olga Drole
(1. razred, Zablujena generacija)
Mentorica: Martina Kozorog Kenda
Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec
Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka
Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid
Gregorčičeva ulica 18a
5222 Kobarid
december, 2008